

Vec C-202/23

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

28. marec 2023

Vnútroštátny súd:

Verwaltungsgericht Minden

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

28. október 2022

Žalobca:

M. E. O.

Žalovaná:

Spolková republika Nemecko

PRACOVNÝ DOKUMENT

[omissis]

**VERWALTUNGSGERICHT MINDEN (SPRÁVNY SÚD MINDEN,
NEMECKO)**

Uznesenie

[omissis]

V konaní o žalobe vo veci správneho súdnictva, ktorú podal
pán M. E. O.,
žalobca,

[omissis]

proti

Bundesrepublik Deutschland (Spolková republika Nemecko), v zastúpení:
Bundesministerium des Innern (Spolkové ministerstvo vnútra, Nemecko),
ktoré zastupuje Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Spolkový úrad
pre migráciu a utečencov, Nemecko) [omissis],

žalovanej,

vo veci azylového práva (Libanon)
v prejednávanej veci: návrh na začatie prejudiciálneho konania
podaný na Súdny dvor Európskej únie
Verwaltungsgericht Minden (Správny súd Minden, Nemecko) – prvý senát –

[omissis] [procesné náležitosti] 28. októbra 2022

[omissis] [rozhodovacie zloženie senátu]

rozhodol:

[omissis] [procesné náležitosti]

Súdnemu dvoru Európskej únie sa predkladajú nasledujúce prejudiciálne otázky:

1. Má sa článok 33 ods. 2 písm. d) smernice 2013/32/EÚ v spojení s článkom 2 písm. q) tejto smernice vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej sa má žiadosť o medzinárodnú ochranu podaná v tomto členskom štáte zamietnuť ako neprípustná, ak žiadateľ už predtým podal žiadosť o medzinárodnú ochranu v inom členskom štáte a tento iný členský štát konanie zastavil, lebo žiadateľ odstúpil od žiadosti podanej v tomto členskom štáte?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

Má sa článok 33 ods. 2 písm. d) smernice 2013/32/EÚ v spojení s článkom 2 písm. q) tejto smernice vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej sa má žiadosť o medzinárodnú ochranu podaná v tomto členskom štáte zamietnuť ako neprípustná, ak žiadateľ už predtým podal žiadosť o medzinárodnú ochranu v inom členskom štáte a tento iný členský štát konanie zastavil, lebo žiadateľ odstúpil od žiadosti podanej v tomto inom členskom štáte, hoci tento iný členský štát môže konanie o azyle na svojom území ešte opätovne otvoriť, ak o to žiadateľ v tomto inom členskom štáte požiada?

3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku:

Je v práve Únie stanovené, aký okamih je pri rozhodovaní o žiadosti o medzinárodnú ochranu rozhodujúci na určenie toho, či je ešte možné opätovne otvoriť konanie o azyle, ktoré bolo predtým v inom členskom štáte zastavené, alebo sa táto otázka riadi len vnútroštátnym právom?

4. V prípade, ak na tretiu otázku treba odpovedať v tom zmysle, že právo Únie obsahuje zodpovedajúce ustanovenia:

Aký okamih je podľa ustanovení práva Únie pri rozhodovaní o žiadosti o medzinárodnú ochranu rozhodujúci na určenie toho, či je ešte možné opätovne otvoriť konanie o azyle, ktoré bolo predtým v inom členskom štáte zastavené?

Odôvodnenie:

- 1 A. Žalobca je libanonským štátnym príslušníkom a podľa výpisu z libanonskej matriky sa narodil 23. februára 1989. Žalobca vstúpil na územie Spolkovej republiky Nemecko 2. marca 2020 a v ten istý deň požiadal o azyl. Jeho formálnu žiadosť o azyl zaregistroval Spolkový úrad pre migráciu a utečencov (ďalej len „spolkový úrad“) 30. apríla 2020. Pri vyhľadávaní v systéme Eurodac spolkový úrad našiel zhodu kategórie 1 pre Poľsko. Poľské orgány listom z 29. apríla 2020 akceptovali dožiadanie spolkového úradu o prijatie späť.
- 2 Spolkový úrad rozhodnutím z 25. júna 2020 zamietol žiadosť žalobcu ako neprípustnú, konštatoval, že sa neuplatnia zákazy vyhostenia podľa § 60 ods. 5 a 7 prvej vety Aufenthaltsgesetz (zákon o pobyte, ďalej len „AufenthG“), a nariadil jeho vyhostenie do Poľska. Spolkový úrad odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že Poľsko je zodpovedné za uskutočnenie konania o azyle týkajúceho sa žalobcu. Žalobca podal 6. júla 2020 žalobu proti tomuto rozhodnutiu, ktoré mu bolo doručené 1. júla 2020, a podal aj návrh na vydanie predbežného opatrenia. O niekoľko dní neskôr spolkový úrad informoval poľské orgány, že odovzdanie v súčasnosti nie je možné, lebo bol podaný opravný prostriedok s odkladným účinkom. Verwaltungsgericht Düsseldorf (Správny súd Düsseldorf, Nemecko) uznesením z 31. júla 2020 zamietol návrh žalobcu na vydanie predbežného opatrenia. V polovici septembra 2020 bol spolkový úrad informovaný, že žalobca sa s okamžitým účinkom nachádza v cirkevnom azyle. Spolkový úrad začiatkom

novembra 2020 informoval poľské orgány, že odkladný účinok zanikol k 31. júlu 2020, ale odovzdanie v súčasnosti nie je možné, lebo žalobca je na úteku, takže lehota na odovzdanie uplynie 31. januára 2022.

- 3 Spolkový úrad listom z 2. februára 2021 zrušil rozhodnutie z 25. júna 2020 s odôvodnením, že uplynula lehota na odovzdanie. Poľské orgány odpovedali na žiadosť o informácie, ktorú im zaslal spolkový úrad, listom z 28. apríla 2021, ktorým ho informovali, že konanie o azyle, ktoré sa viedlo v Poľsku na základe žiadosti žalobcu, bolo zastavené 20. apríla 2020. Žalobca mohol znovu otvoriť toto konanie o azyle v lehote deviatich mesiacov, teda do januára 2021.
- 4 Rozhodnutím zo 14. júla 2021, ktoré bolo odoslané doporučené 16. júla 2021, spolkový úrad opätovne zamietol žiadosť žalobcu o azyl ako neprípustnú, konštatoval, že sa neuplatnia zákazy vyhostenia podľa § 60 ods. 5 a ods. 7 prvej vety AufenthG, a pohrozil žalobcovi vyhostením do Libanonu. Spolkový úrad odôvodnil svoje rozhodnutie v podstate takto: Podľa § 71a ods. 1 Asylgesetz (zákon o azyle, ďalej len „AsylG“) sa nemá uskutočniť ďalšie konanie o azyle. Konanie o azyle, ktoré sa viedlo na základe žiadosti žalobcu v Poľsku, bolo neúspešne ukončené. Neexistujú dôvody na obnovu konania podľa § 51 ods. 1 až 3 Verwaltungsverfahrensgesetz (zákon o správnom konaní, ďalej len „VwVfG“). Skutkový ani právny stav sa nezmenil. Žalobca nepredložil ani žiadne nové dôkazy.
- 5 Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca 27. júla 2021 žalobu.
- 6 Uznesením z 31. augusta 2021 [*omissis*] vnútroštátny súd rozhodol, že žaloba má odkladný účinok vo vzťahu k príkazu na vyhostenie obsiahnutému v napadnutom rozhodnutí, a odôvodnil to v podstate tým, že na základe pripomienok Európskej komisie (ďalej len „Komisia“) týkajúcich sa pojmu následná žiadosť v konaní vo veci C-8/20, ktorými sa Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) v tomto konaní podrobnejšie nezaoberal, existujú vážne pochybnosti o tom, či je § 71a AsylG zlučiteľný s právom Únie. Uznesením z 18. októbra 2021 vnútroštátny súd prerušil konanie o žalobe vzhľadom na konanie vo veci C-497/21, ktoré prebiehalo na Súdnom dvore. Po tom, ako Súdny dvor vo svojom rozsudku z 22. septembra 2022, C-497/21, ponechal príslušnú otázku otvorenú, vnútroštátny súd pokračoval v konaní.
- 7 B. Je potrebné prerušiť konanie a podľa článku 267 ZFEÚ položiť Súdnemu dvoru otázky uvedené vo výroku týkajúce sa článku 33 ods. 2 písm. d) a článku 2 písm. q) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 60, tzv. smernica o konaniach, ďalej len „smernica 2013/32/EÚ“). Položené otázky sú relevantné pre rozhodnutie vo veci samej a je potrebné, aby ich Súdny dvor objasnil.
- 8 I. Vnútroštátny právny stav je takýto:
  - 9 1. Ak cudzinec podá ďalšiu žiadosť o azyl po neúspešnom ukončení konania o azyle v bezpečnej tretej krajine (§ 26a AsylG), na ktorú sa vzťahujú právne

predpisy Európskeho spoločenstva týkajúce sa zodpovednosti za uskutočnenie konaní o azyle, podľa vnútroštátneho práva je to druhá žiadosť (§ 71a ods. 1 AsylG). Preskúmanie druhej žiadosti – rovnako ako preskúmanie následnej žiadosti (§ 71 ods. 1 AsylG) – prebieha v dvoch fázach: Prvá fáza sa týka otázky, či sa má uskutočniť ďalšie konanie o azyle (§ 71a ods. 1 AsylG). Podmienky, za ktorých sa má uskutočniť ďalšie konanie o azyle, vyplývajú – v rozsahu relevantnom pre prejednávanú vec – z § 51 ods. 1 a 2 VwVfG. Ak neexistuje dôvod na uskutočnenie ďalšieho konania o azyle, druhá žiadosť sa zamietne ako neprípustná (§ 29 ods. 1 bod 5 AsylG); dôvody uvádzané žiadateľom, prečo sa obáva prenasledovania alebo vážneho bezprávia vo svojej krajine pôvodu, sa v tom prípade odchyľne od § 31 ods. 2 AsylG ďalej neskúmajú, ale skúma sa uplatnenie zákazov vyhostenia podľa vnútroštátneho práva (§ 31 ods. 3 AsylG). Konanie o druhej žiadosti je – s výhradou súdneho preskúmania – ukončené. Naopak, ak existuje dôvod na uskutočnenie ďalšieho konania o azyle, druhá žiadosť je prípustná a príslušný orgán je v druhej fáze povinný preskúmať, či sa žiadateľovi má priznať postavenie utečenca, resp. postavenie osoby s doplnkovou ochranou.

- 10 Rozdiel medzi následnou žiadosťou (§ 71 ods. 1 AsylG) a druhou žiadosťou (§ 71a ods. 1 AsylG) spočíva v tom, že v prípade následnej žiadosti sa prvé konanie o azyle uskutočnilo v Nemecku a v prípade druhej žiadosti v bezpečnej tretej krajine.

Pozri VG Schleswig (Správny súd spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko, Nemecko), návrh na začatie prejudiciálneho konania zo 16. augusta 2021, 9 A 178/21, ECLI:DE:VGSH:2021:0816.9A178.21.00, uverejnený v databáze juris, bod 20.

- 11 Zmyslom a účelom § 71a AsylG je, aby sa druhá žiadosť považovala za následnú žiadosť, a teda aby sa rozhodnutie tretej krajiny týkajúce sa azylových predpisov považovalo za rozhodnutie spolkového úradu týkajúce sa azylových predpisov.

Pozri BT-Drs. 12/4450, s. 27; BVerwG (Spolkový správny súd, Nemecko), rozsudok zo 14. decembra 2016, 1 C 4.16, ECLI:DE:BVerwG:2016:141216U1C4.16.0, bod 30.

- 12 Z doterajšej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že § 71a ods. 1 AsylG sa neuplatní, ak tretia krajina nie je členským štátom Európskej únie

– pozri rozsudok Súdneho dvora z 20. mája 2021, C-8/20, ECLI:EU:C:2021:404, bod 31 a nasl. (žiadosť o azyl zamietnutá Nórskom) [–]

- 13 alebo ak tretia krajina síce je členským štátom, ale tento členský štát nie je viazaný smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 (Ú. v. EÚ L 337, 2011, s. 9, tzv. smernica o oprávnení, ďalej len „smernica 2011/95/EÚ“).

Pozri rozsudok Súdneho dvora z 22. septembra 2022, C-497/21, ECLI:EU:C:2022:721, bod 36 a nasl. (žiadosť o azyl zamietnutá Dánskom).

- 14 Naopak Súdny dvor zatiaľ výslovne ponechal otvorenú otázku, či sa pojem „následná žiadosť“ uvedený v článku 2 písm. q) a článku 33 ods. 2 písm. d) smernice 2013/32/EÚ môže uplatňovať naprieč viacerými členskými štátmi.

Pozri rozsudky Súdneho dvora z 20. mája 2021, C-8/20, ECLI:EU:C:2021:404, body 30 a 40, ako aj z 22. septembra 2022, C-497/21, ECLI:EU:C:2022:721, body 36 a 46.

- 15 Táto otázka vzniká v dvoch rôznych situáciách: V prvej situácii príslušný orgán iného členského štátu preskúmal žiadosť o azyl podanú v tomto inom členskom štáte z vecného hľadiska a právoplatne ju zamietol. Táto situácia je predmetom konania, v ktorom vnútroštátny súd už podal na Súdny dvor návrh na začatie prejudiciálneho konania z 28. októbra 2022 (1 K 1829/21.A) (konanie na Súdnom dvore sa vedie pod číslom C-123/23). Predmetom konania v prejednávanej veci je druhá situácia, v ktorej príslušný orgán iného členského štátu rozhodol o zastavení konania o azyle vedeného v tomto inom členskom štáte, lebo žiadateľ odstúpil od žiadosti.

- 16 2. Príslušné vnútroštátne predpisy znejú:

17 § 26a AsylG (Bezpečné tretie krajiny)

18 ...

19 (2) Bezpečnými tretími krajinami sú okrem členských štátov Európskej únie krajiny uvedené v prílohe I. ...

20 § 29 AsylG (Nepripustné žiadosti)

21 (1) Žiadosť o azyl je neprípustná, ak

22 ...

23 5. sa v prípade následnej žiadosti podľa § 71 alebo druhej žiadosti podľa § 71a nemá uskutočniť ďalšie konanie o azyle.

24 ...

25 § 31 AsylG (Rozhodnutia spolkového úradu o žiadostiach o azyl)

26 ...

27 (2) V rozhodnutiach o prípustných žiadostiach o azyl a podľa § 30 ods. 5 sa výslovne určí, či sa cudzincovi priznáva postavenie utečenca alebo doplnková ochrana a či je uznaný za osobu s nárokom na azyl. ...

- 28 (3) V prípadoch uvedených v odseku 2 a v prípade rozhodnutí o neprípustných žiadostiach o azyl sa určí, či sú splnené podmienky podľa § 60 ods. 5 alebo 7 zákona o pobyte. ...
- 29 § 33 zákona o azyle (Odstúpenie od žiadosti)
- 30 (1) Žiadosť o azyl sa považuje za vzatú späť, ak cudzinec odstúpi od žiadosti.
- 31 (2) Predpokladá sa, že cudzinec odstúpil od žiadosti, ak
- 32 1. nereagoval na výzvu na poskytnutie podstatných informácií ku svojej žiadosti v zmysle článku § 15 alebo sa nedostavil na pohovor v zmysle § 25;
- 33 2. utiekol z miesta, kde býval, alebo
- 34 3. ...
- 35 Domnienka podľa prvej vety sa neuplatní, ak cudzinec bezodkladne preukáže, že jeho nedostavenie sa uvedené v bode 1 prvej vety alebo správanie uvedené v bodoch 2 a 3 prvej vety boli spôsobené okolnosťami, ktoré nemohol ovplyvniť. Ak cudzinec tento dôkaz predloží, v konaní sa pokračuje. ...
- 36 5. V prípadoch uvedených v odsekoch 1 a 3 spolkový úrad konanie o azyle zastaví. Cudzinec, ktorého konanie o azyle bolo zastavené podľa prvej vety, môže požiadať o znovuotvorenie konania. Žiadosť sa predkladá osobne na pobočke spolkového úradu, ktorá je priradená k prijímaciemu zariadeniu, v ktorom bol cudzinec povinný bývať pred zastavením konania. Ak cudzinec podá novú žiadosť o azyl, táto žiadosť sa považuje za žiadosť v zmysle druhej vety. Spolkový úrad pokračuje v posudzovaní žiadosti v štádiu, v ktorom bolo posudzovanie zastavené. Odchylné od piatej vety sa konanie o azyle neobnoví a žiadosť podľa druhej vety alebo štvrtej vety sa považuje za následnú žiadosť (§ 71), ak
- 37 1. od zastavenia konania o azyle do podania žiadosti uplynulo aspoň deväť mesiacov alebo
- 38 2. konanie o azyle bolo už znovu otvorené podľa tohto ustanovenia.
- 39 ...
- 40 § 71 AsylG (Následná žiadosť)
- 41 (1) Ak cudzinec po späťvzatí alebo právoplatnom zamietnutí predchádzajúcej žiadosti o azyl opakovane podá žiadosť o azyl (následná žiadosť), ďalšie konanie o azyle sa uskutoční len vtedy, keď sú splnené podmienky stanovené v § 51 ods. 1 až 3 zákona o správnom konaní, čo musí posúdiť spolkový úrad. ...
- 42 § 71a AsylG (Druhá žiadosť)

- 43 (1) Ak cudzinec po neúspešnom skončení konania o azyle v bezpečnej tretej krajine (§ 26a), pre ktorú platia právne predpisy Európskeho spoločenstva o zodpovednosti za uskutočnenie konaní o azyle alebo s ktorou Spolková republika Nemecko uzavrela medzinárodnoprávnu zmluvu týkajúcu sa tejto otázky, podá na spolkovom území žiadosť o azyl (druhú žiadosť), ďalšie konanie o azyle sa uskutoční len vtedy, keď je Spolková republika Nemecko zodpovedná za uskutočnenie konania o azyle a sú splnené podmienky stanovené v § 51 ods. 1 až 3 zákona o správnom konaní, čo musí posúdiť spolkový úrad.
- 44 ...
- 45 § 77 AsylG (Rozhodnutie súdu)
- 46 (1) V konaniach podľa tohto zákona súd vychádza zo skutkového a právneho stavu existujúceho v čase posledného pojednávania; ak sa rozhoduje bez pojednávania, rozhodujúcim je čas vydania rozhodnutia. ...
- 47 § 51 VwVfG (Obnova konania)
- 48 (1) Orgán na návrh dotknutej osoby rozhodne o zrušení alebo zmene právoplatného správneho aktu:
- 49 1. ak sa skutkové alebo právne okolnosti, na ktorých sa správny akt zakladá, po jeho prijatí zmenili v prospech dotknutej osoby;
- 50 2. ak existujú nové dôkazy, z ktorých by pre dotknutú osobu vyplývalo priaznivejšie rozhodnutie, a
- 51 3. ...
- 52 (2) Návrh je prípustný len vtedy, ak dotknutá osoba bez hrubého zavinenia nemohla uplatniť dôvod na obnovu konania v predchádzajúcom konaní, najmä prostredníctvom opravného prostriedku.
- 53 II. Otázky uvedené vo výroku si vyžadujú objasnenie a sú relevantné pre rozhodnutie vo veci samej.
- 54 1. Prvá a druhá otázka sú relevantné pre rozhodnutie vo veci samej, lebo podľa doterajšieho skutkového stavu a priebehu konania sú splnené podmienky na zamietnutie žiadosti žalobcu o azyl ako neprípustnej, ktoré sú stanovené v § 71a ods.1 AsylG. Žalovaná je zodpovedná za uskutočnenie konania o azyle týkajúceho sa žalobcu [písmeno a)]. Uskutočnilo sa tiež neúspešne ukončené konanie o azyle v inom členskom štáte [písmeno b)]. Podľa doterajšieho skutkového stavu a priebehu konania nie sú splnené podmienky na uskutočnenie ďalšieho konania o azyle [písmeno c)]. Preto by na základe vnútroštátneho práva bolo potrebné zamietnuť žalobu proti bodu 1 napadnutého rozhodnutia. Naopak, ak by bol § 71a ods. 1 AsylG nezlučiteľný s právom Únie a v dôsledku toho by sa nesmel uplatniť, celé napadnuté rozhodnutie by sa muselo zrušiť. V tomto prípade

by spolkový úrad musel *ex offa* preskúmať, či sa žalobcovi má priznať medzinárodná ochrana.

55 a) Žalovaná sa k 31. januáru 2021 stala zodpovednou za uskutočnenie konania o azyle týkajúceho sa žalobcu. Týmto dňom uplynula šesťmesačná lehota na odovzdanie žalobcu do Poľska, v dôsledku čoho sa zodpovednosť presunula na žalovanú. To vyplýva z článku 29 ods. 2 prvej vety nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013 (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 31, tzv. nariadenie Dublin III, ďalej len „nariadenie č. 604/2013“).

56 Podľa článku 29 ods. 1 prvého pododseku prvej vety nariadenia č. 604/2013 začína plynúť šesťmesačná lehota na odovzdanie akceptovaním dožiadania orgánmi iného členského štátu o prijatie dotknutej osoby späť. Poľské orgány akceptovali dožiadanie spolkového úradu o prijatie späť 29. apríla 2020. Lehota na odovzdanie by preto uplynula 29. októbra 2020. Táto lehota však bola prerušená doručením návrhu na vydanie predbežného opatrenia na Verwaltungsgericht Düsseldorf (Správny súd Düsseldorf, Nemecko) v stanovenej lehote.

Pozri BVerwG (Spolkový správny súd), rozsudky z 26. mája 2016, 1 C 15.15, ECLI:DE:BVerwG:2016:260516U1C15.15.0, bod 12, a z 26. januára 2021, 1 C 42.20, ECLI:DE:BVerwG:2021:260121U1C42.20.0, bod 23.

57 Vydaním uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie predbežného opatrenia 31. júla 2020 začala lehota na odovzdanie plynúť odznova

– pozri BVerwG (Spolkový správny súd), rozsudky z 26. mája 2016, 1 C 15.15, ECLI:DE:BVerwG:2016:260516U1C15.15.0, body 11 a 12, a z 26. januára 2021, 1 C 42.20, ECLI:DE:BVerwG:2021:260121U1C42.20.0, bod 23 –,

58 takže lehota na odovzdanie uplynula až 31. januára 2021. Skutočnosť, že žalobca sa od polovice septembra 2020 už nenachádzal na mieste pobytu, ktoré mu bolo pridelené, ale v cirkevnom azyle, nevedie k predĺženiu lehoty na odovzdanie na 18 mesiacov podľa článku 29 ods. 2 druhej vety druhej alternatívy nariadenia č. 604/2013. Keďže žalobca informoval spolkový úrad o svojom mieste pobytu, nebol na úteku v zmysle tohto ustanovenia.

Pozri BVerwG (Spolkový správny súd), rozsudok z 26. januára 2021, 1 C 42.20, ECLI:DE:BVerwG:2021:260121U1C42.20.0, bod 24 a nasl.

59 b) Konanie o azyle týkajúce sa žalobcu začaté v Poľsku bolo neúspešne ukončené v zmysle § 71a ods. 1 AsylG. Poľsko ako členský štát Európskej únie, na ktorý sa vzťahuje nariadenie (EÚ) č. 604/2013, je bezpečnou treťou krajinou v zmysle § 71a ods. 1 AsylG. Konanie o azyle uskutočnené v inom členskom štáte je v zmysle § 71a ods. 1 AsylG neúspešne ukončené aj vtedy, keď sa žiadosť o azyl, na základe ktorej sa toto konanie o azyle začalo, považuje za vzatú späť z dôvodu

odstúpenia od žiadosti, a znovuotvorenie (= opätovné otvorenie) konania je vylúčené. V tomto kontexte sa otázka, či je možné znovu otvoriť (= opätovne otvoriť) konanie o azyle začaté v inom členskom štáte, a teda či sa toto konanie (ešte) nepovažuje za právoplatne ukončené, riadi právom iného členského štátu, t. j. v prejednávanej veci poľským právom.

Pozri BVerwG (Spolkový správny súd), rozsudok zo 14. decembra 2016, 1 C 4.16, ECLI:DE:BVerwG:2016:141216U1C4.16.0, body 29 až 31.

- 60 V judikatúre a literatúre je sporné, ktorý okamih je podľa vnútroštátneho práva rozhodujúci pri posudzovaní otázky, či sa konanie o azyle začaté v inom členskom štáte považuje za právoplatne ukončené. Ako možné okamihy prichádzajú do úvahy okamih podania žiadosti o azyl v Nemecku (v prejednávanej veci: 2. marec 2020 alebo 30. apríl 2020 – podľa toho, či sa má za rozhodujúci považovať okamih prvého požiadania o azyl alebo okamih podania formálnej žiadosti o azyl spolkovému úradu)

– pozri napr. VG Braunschweig (Správny súd Braunschweig, Nemecko), rozsudok zo 4. januára 2022, 2 A 168/18, ECLI:DE:VGBRAUN:2022:0104.2A168.18.00, uverejnený v databáze juris, bod 30; VG Hamburg (Správny súd Hamburg, Nemecko), rozsudok z 25. februára 2022, 8 A 1051/21, ECLI:DE:VGHH:2022:0225.8A1051.21.00, uverejnený v databáze juris, bod 23 a nasl.; Schleswig-Holsteinisches OVG (Vyšší správny súd spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko, Nemecko), uznesenie z 30. januára 2023, 1 LA 85/22, ECLI:DE:OVGSH:2023:0130.1LA 85.22.00, uverejnené v databáze juris, bod 7 a nasl. –,

- 61 okamih prenesenia zodpovednosti za uskutočnenie konania o azyle týkajúceho sa žalobcu (v prejednávanej veci: 31. január 2021)

– pozri napr. VGH Baden-Württemberg (Vyšší správny súd spolkovej krajiny Bádensko-Württembersko, Nemecko), rozsudok z 29. apríla 2015, A 11 S 121/15, ECLI:DE:VGHBW:2015:0429.A11S121.15.0A, uverejnený v databáze juris, bod 36; Bayerischer VGH (Vyšší správny súd spolkovej krajiny Bavorsko, Nemecko), rozsudok z 3. decembra 2015, 13a B 15.50069 a i., ECLI:DE:BAYVGH:2015:1203.13AB15.50069.0A, uverejnený v databáze juris, bod 25; OVG Bremen (Vyšší správny súd Brémy, Nemecko), rozsudok z 3. novembra 2020, 1 LB 28/20, ECLI:DE:0VGHB:2020:1103.1LB28.20.00, uverejnený v databáze juris, bod 32 a nasl.; VG Bremen (Správny súd Brémy, Nemecko), uznesenie z 21. decembra 2021, 5 V 2053/21, ECLI:DE:VGHB:2021:1221.5V2053.21.00, uverejnené v databáze juris, bod 29 –

- 62 alebo okamih vydania rozhodnutia spolkového úradu o žiadosti žalobcu o azyl (v prejednávanej veci: 14. júl 2021), resp. okamih vydania rozhodnutia súdu

– [omissis] [odkaz na vnútroštátnu literatúru].

- 63 Vnútroštátny súd sa domnieva, že podľa vnútroštátneho práva treba za rozhodujúci považovať okamih prenesenia zodpovednosti.
- 64 Z toho vyplýva, že konanie o azyle začaté v Poľsku je v zmysle § 71a ods. 1 AsylG právoplatne ukončené. Z oznámenia poľských orgánov spolkovému úradu z 28. apríla 2021 vyplýva, že poľské orgány 20. apríla 2020 zastavili konanie o azyle týkajúce sa žalobcu začaté v Poľsku, lebo žalobca sa od začiatku marca 2020 zdržiaval v Nemecku. Konanie o azyle začaté v Poľsku bolo k relevantnému okamihu, teda k 31. januáru 2021, tiež právoplatne ukončené, lebo konanie v Poľsku bolo možné znovu otvoriť len do 20. januára 2021. To rovnako vyplýva z oznámenia poľských orgánov z 28. apríla 2021; podľa neho možno konanie o azyle v Poľsku znovu otvoriť len do uplynutia deviatich mesiacov od jeho zastavenia.
- 65 c) Podľa doterajšieho skutkového stavu a priebehu konania nie sú splnené podmienky na uskutočnenie ďalšieho konania o azyle. Najmä skutkový a právny stav sa podstatne nezmenil v prospech žalobcu. Pri výklade § 51 ods. 1 bodu 1 VwVfG v súlade s právom Únie je potrebné predpokladať takúto zmenu, ak sa objavili alebo boli predložené nové skutočnosti alebo zistenia, ktoré významne prispievajú k pravdepodobnosti, že žalobcovi sa má priznať medzinárodná ochrana.

Pozri VG Minden (Správny súd Minden), rozsudok z 21. júna 2022, 1 K 2351/20.A, ECLI:DE:VGMI:2022:0621.1K2351.20A.00, uverejnený v databáze juris, bod 31 a nasl.; VG Köln (Správny súd Kolín nad Rýnom, Nemecko), uznesenie z 3. augusta 2022, 20 L 800/22.A, ECLI:DE:VGK:2022:0803.20L800.22A.00, uverejnené v databáze juris, bod 18 a nasl.

- 66 „Nové“ v zmysle článku 33 ods. 2 písm. d) smernice 2013/32/EÚ sú nielen tie skutočnosti alebo zistenia, ktoré vyšli najavo po právoplatnom ukončení konania týkajúceho sa predchádzajúcej žiadosti o azyl, ale aj tie skutočnosti alebo zistenia, ktoré existovali už pred ukončením tohto konania, ale žiadateľ ich vtedy neuviedol.

Pozri rozsudok Súdneho dvora z 9. septembra 2021, C-18/20, ECLI:EU:C:2021:710, bod 44.

- 67 Na nové zistenia a skutočnosti sa však má prihliadnuť len vtedy, ak žiadateľ bez hrubého zavinenia nemohol tieto skutočnosti alebo zistenia uviesť v prvom konaní alebo v nadväzujúcom súdnom konaní. To vyplýva z výslovného odkazu na § 51 ods. 2 VwVfG, ktorý sa nachádza v § 71 ods. 1 AsylG a ktorým vnútroštátny zákonodarca spôsobom, ktorý je v súlade s právom Únie, využil mieru voľnej úvahy pri prijímaní právnych predpisov, ktorú mu priznáva článok 40 ods. 4 smernice 2013/32/EÚ.

Pozri VG Düsseldorf (Správny súd Düsseldorf, Nemecko), uznesenie z 24. januára 2022, 1 L 34/22.A, ECLI:DE:VG D:2022:0124.1L34.22A.00, uverejnené v databáze juris, bod 6 a nasl.; VG Minden (Správny súd Minden), rozsudok z 21. júna 2022, 1 K 2351/20.A, ECLI:DE:VGMI:2022:0621.1K2351.20A.00, uverejnený v databáze juris, bod 34 a nasl.

- 68 § 71 ods. 1 prvá veta AsylG, § 51 ods. 2 VwVfG sú aj inak v súlade s právom Únie. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že § 51 ods. 2 VwVfG („hrubé zavinenie“) sa svojím znením líši od článku 40 ods. 4 smernice 2013/32/EÚ („vlastné zavinenie“). Prvé uvedené ustanovenie zvyhodňuje žiadateľov, a preto ho z hľadiska práva Únie nemožno spochybníť (článok 5 smernice 2013/32/EÚ).

Pozri VG Minden (Správny súd Minden), rozsudky z 10. februára 2022, 2 K 41/19.A, ECLI:DE:VGMI:2022:0210.2K41.19A.00, uverejnený v databáze juris, bod 45 a nasl., a z 21. júna 2022, 1 K 2351/20.A, ECLI:DE:VGMI:2022:0621.1K2351.20A.00, uverejnený v databáze juris, bod 34 a nasl.

- 69 Na základe vyššie uvedeného žalobca nepredložil žiadne nové skutočnosti alebo zistenia, ktoré by viedli k uskutočneniu ďalšieho konania o azyle. Podľa zápisnice z pohovoru na spolkovom úrade sa žalobca na účely odôvodnenia svojej žiadosti o azyl odvoláva výlučne na faktické udalosti pred jeho vycestovaním z Libanonu. O nové skutočnosti alebo zistenia môže ísť pritom len vtedy, ak žiadateľ o azyl neuviedol tieto udalosti už v Poľsku. V takom prípade však nie je zrejmé, z akých dôvodov bez hrubého zavinenia nemohol uviesť tieto okolnosti v konaní o azyle začatom v Poľsku alebo [v] nadväzujúcom súdnom konaní.
- 70 2. Tretia a štvrtá otázka sú rovnako relevantné pre rozhodnutie vo veci samej. Odpoveď na otázku, či je konanie o azyle začaté v Poľsku právoplatne ukončené, závisí od toho, aký okamih treba považovať za rozhodujúci pri odpovedi na túto otázku. Ako možné okamihy prichádzajú do úvahy – ako už bolo uvedené – okamih prvého požiadania o azyl v Nemecku, okamih podania formálnej žiadosti o azyl v Nemecku, okamih prenesenia zodpovednosti za uskutočnenie konania o azyle týkajúceho sa žalobcu na Nemecko, ako aj okamih rozhodnutia spolkového úradu o žiadosti žalobcu o azyl, resp. okamih rozhodnutia súdu.
- 71 Ak by sa mal za rozhodujúci považovať okamih prvého požiadania o azyl (2. marec 2020) alebo okamih podania formálnej žiadosti o azyl spolkovému úradu (30. apríl 2020), konanie o azyle začaté v Poľsku by nebolo právoplatne ukončené, keďže toto konanie o azyle by sa mohlo v Poľsku – ako už bolo uvedené – znovu otvoriť až do 20. januára 2021. Neboli by teda splnené podmienky stanovené v § 71a ods. 1 AsylG a napadnuté rozhodnutie by bolo potrebné zrušiť. Ak by sa naopak mal za rozhodujúci považovať okamih prenesenia zodpovednosti za uskutočnenie konania o azyle týkajúceho sa žalobcu (31. január 2021) alebo neskorší okamih, konanie o azyle začaté v Poľsku by bolo právoplatne ukončené, keďže toto konanie o azyle by už v tom okamihu nebolo

možné v Poľsku znovu otvoriť. Z toho vyplýva, že by boli splnené podmienky stanovené v § 71a ods. 1 AsylG a žalobu proti bodu 1 napadnutého rozhodnutia by bolo potrebné zamietnuť.

- 72 III. Vnútroštátny súd sa vyjadril k položeným otázkam takto:
- 73 O prvej otázke:
- 74 a) Skutočnosť, že členský štát, ktorý zastavil prvé konanie o azyle týkajúce sa žalobcu na základe odôvodnenia, že žalobca odstúpil od žiadosti, a členský štát, ktorý zamietol ďalšiu žiadosť žalobcu o azyl ako neprípustnú, nie sú tým istým členským štátom, nebráni zamietnutiu ďalšej žiadosti o azyl ako neprípustnej. V súlade s návrhmi, ktoré predniesol generálny advokát Saugmandsgaard Øe v konaní vo veci C-8/20 (ECLI:EU:C:2021:221), vnútroštátny súd podporuje uplatňovanie pojmu následná žiadosť upraveného v článku 2 písm. q), v článku 33 ods. 2 písm. d) a v článkoch 40 až 42 smernice 2013/32/EÚ naprieč viacerými členskými štátmi. Aby sa predišlo opakovaniu, na účely ďalšieho odôvodnenia sa v plnom rozsahu odkazuje na úvahy, ktoré predniesol generálny advokát Saugmandsgaard Øe v konaní vo veci C-8/20 (body 49 až 86), a doplňujúce úvahy vnútroštátneho súdu v návrhu na začatie prejudiciálneho konania z 28. októbra 2022 – 1 K 1829/21.A (body 56 až 62).
- 75 b) Ani článok 2 písm. q) smernice 2013/32/EÚ nebráni tomu, aby bola žiadosť o azyl podaná žalobcom v Nemecku zamietnutá ako neprípustná. Na situáciu v prejednávanej veci, v ktorej žiadateľ už predtým podal žiadosť o azyl v inom členskom štáte a tento iný členský štát konanie zastavil, lebo žiadateľ odstúpil od žiadosti podanej v tomto členskom štáte, sa však vzťahuje znenie článku 2 písm. q) smernice 2013/32/EÚ.
- Pozri v tomto zmysle VG Cottbus (Správny súd Cottbus, Nemecko), uznesenie z 12. januára 2015, 3 L 193/14.A, ECLI:DE:VGCOTTB:2015:0112.3L193.14.A.0A, uverejnené v databáze juris, bod 23.
- 76 V článku 2 písm. q) smernice 2013/32/EÚ je stanovené, že pojem „následná žiadosť“ znamená ďalšiu žiadosť o medzinárodnú ochranu podanú po prijatí konečného rozhodnutia o predchádzajúcej žiadosti, a to vrátane prípadov, keď žiadateľ svoju žiadosť výslovne vzal späť, a prípadov, keď rozhodujúci orgán po konkludentnom späťvzatí žiadosti túto žiadosť zamietol v súlade s článkom 28 ods. 1 smernice 2013/32/EÚ. Článok 28 ods. 1 prvý pododsek smernice 2013/32/EÚ poskytuje príslušnému orgánu dve možnosti v prípade, že žiadateľ konkludentne vzal späť svoju žiadosť alebo od nej odstúpil: Môže konanie zastaviť alebo žiadosť o azyl po primeranom vecnom preskúmaní zamietnuť. Článok 2 písm. q) smernice 2013/32/EÚ („zamietol“) zohľadňuje len druhú z týchto možností („zamietnuť“), nie však prvú možnosť („zastaviť“).
- 77 V článku 28 ods. 2 druhom pododseku smernice 2013/32/EÚ je však stanovené, že ďalšia žiadosť o azyl sa za podmienok upravených u uvedenom ustanovení

„môže považovať za následnú žiadosť podliehajúcu postupu uvedenému v článkoch 40 a 41“ bez ohľadu na podmienky stanovené v článku 2 písm. q) smernice 2013/32/EÚ. Podmienky stanovené v článku 28 ods. 2 druhom pododseku smernice 2013/32/EÚ sú v prejednávanej veci splnené: Poľské orgány zastavili konanie o azyle, ktoré sa začalo v Poľsku, lebo žalobca konkludentne vzal späť svoju žiadosť o azyl podanú v Poľsku tým, že sa zdržiaval v Nemecku a nepokračoval vo svojom konaní o azyle v Poľsku [pozri článok 28 ods. 1 druhý pododsek písm. b) smernice 2013/32/EÚ]. Ako vyplýva z oznámenia poľských orgánov z 28. apríla 2021, v poľskom práve je stanovené, že konanie o azyle nemožno znovu otvoriť po uplynutí deviatich mesiacov od jeho zastavenia a nová žiadosť sa môže považovať za následnú žiadosť.

- 78 c) Zamietnutiu žiadosti žalobcu o azyl podanej v Nemecku ako neprípustnej by však v situácii, o ktorú ide v prejednávanej veci, mohol brániť článok 18 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 604/2013. V tomto ustanovení sa uvádza, že v prípadoch spadajúcich do rozsahu pôsobnosti odseku 1 písm. c), keď zodpovedný členský štát prerušil posudzovanie žiadosti na základe jej späťvzatia žiadateľom pred prijatím rozhodnutia vo veci samej v prvom stupni, uvedený členský štát zabezpečí, aby mal žiadateľ právo požiadať o dokončenie posúdenia jeho žiadosti alebo podať novú žiadosť o medzinárodnú ochranu, ktorá sa **nebude** (zvýraznil vnútroštátny súd) považovať za následnú žiadosť v zmysle smernice 2013/32/EÚ. Niektoré vnútroštátne sudy sa domnievajú, že článok 18 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 604/2013 bráni tomu, aby sa ďalšia žiadosť o azyl považovala za následnú žiadosť a aby bola zamietnutá ako neprípustná v situácii, o ktorú ide v prejednávanej veci (zastavenie konania z dôvodu odstúpenia od žiadosti). Tieto sudy chápu článok 18 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 604/2013 v tom zmysle, že v prípadoch uvedených v článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 604/2013 musí zodpovedný členský štát zabezpečiť, aby bola žiadosť o azyl posúdená z vecného hľadiska, pokiaľ k tomu dovtedy nedošlo – ako v prejednávanej veci – z dôvodu zastavenia predmetného konania o azyle bez vecného posúdenia.

Pozri VG Cottbus (Správny súd Cottbus), uznesenie z 12. januára 2015, 3 L 193/14.A, ECLI:DE:VGCOTTB:2015:0112.3L193.14.A.0A, uverejnené v databáze juris, bod 20; VGH Baden-Württemberg (Vyšší správny súd spolkovej krajiny Bádensko-Württembersko), rozsudok z 29. apríla 2015, A 11 S 121/15, ECLI:DE:VGHBW:2015:0429.A11S121.15.0A, uverejnený v databáze juris, bod 37.

- 79 Iné vnútroštátne sudy sa naopak domnievajú, že článok 18 ods. 2 druhý pododsek smernice 2013/32/EÚ sa neuplatní v prípadoch, akým je prípad v prejednávanej veci. Domnievajú sa, že článok 28 ods. 2 druhý pododsek smernice 2013/32/EÚ má prednosť pred článkom 18 ods. 2 druhým pododsekom. Vyvodzujú to z článku 28 ods. 3 smernice 2013/32/EÚ, podľa ktorého článkom 28 smernice 2013/32/EÚ „nie je dotknuté nariadenie (EÚ) č. 604/2013“.

Pozri VG Sigmaringen (Správny súd Sigmaringen, Nemecko), rozsudok z 19. februára 2021, A 13 K 183/19, ECLI:DE:VGSIGMA:2021:1902.A13K183.19.0.A, uverejnený v databáze juris, bod 40; VG Frankfurt/Oder (Správny súd Frankfurt nad Odrou, Nemecko), rozsudok zo 17. júna 2021, 10 K 97/21.A, ECLI:DE:VGFRANK:2021:0617.10K97.21.A.00, uverejnený v databáze juris, bod 27.

- 80 Vnútroštátny súd má pochybnosti o vyššie uvedenom chápaní článku 28 ods. 3 smernice 2013/32/EÚ a prikláňa sa skôr k chápaniu, že v nariadení (EÚ) č. 604/2013 je stanovené, že toto nariadenie má prednosť pred článkom 28 ods. 2 druhým pododsekom smernice 2013/32/EÚ. Nemecké znenie uvedeného ustanovenia pripúšťa obe možnosti. Ako synonymum pre „nie je dotknuté“ možno nájsť na jednej strane „napriek“ alebo „bez ohľadu na“. Článok 28 smernice 2013/32/EÚ by mal v takom prípade prednosť pred nariadením. Na druhej strane najmä v právnom jazyku sa ako synonymum pre „nie je dotknuté“ uvádza aj „bez toho, aby bolo dotknuté“. V takom prípade by malo prednosť nariadenie (EÚ) č. 604/2013, a teda aj jeho článok 18 ods. 2 druhý pododsek. Zdá sa, že toto chápanie má oporu aj v anglickom („without prejudice to“), holandskom („doet geen afbreuk aan“) a francúzskom („sans prejudice du“) znení.
- 81 Vnútroštátny súd má však z iných dôvodov pochybnosti o tom, či sa článok 18 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 604/2013 uplatní na prejednávanú vec. Ide však o prípad podľa článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 604/2013, keďže žalobca počas posudzovania žiadosti konkludentne vzal späť svoju žiadosť o azyl v súlade s článkom 2 písm. e) nariadenia č. 604/2013 tým, že odišiel do Nemecka a odstúpil od svojej žiadosti o azyl v Poľsku. Zodpovedný členský štát (v tom čase Poľsko) preto nepokračoval v konaní o azyle týkajúcom sa žalobcu, ale ho – pred prijatím rozhodnutia vo veci samej – zastavil. Pre tento prípad je v článku 18 ods. 2 druhom pododseku prvej vety nariadenia č. 604/2013 stanovené, že **tento** (zvýraznil vnútroštátny súd) členský štát zabezpečí, aby žiadateľ mal právo požiadať o ukončenie posudzovania svojej žiadosti alebo podať novú žiadosť, ktorá sa nepovažuje za následnú žiadosť v zmysle smernice 2013/32/EÚ. „Tento“ členský štát je podľa chápania vnútroštátneho súdu ten istý členský štát, ktorý zastavil konanie – takejto situácie sa týkalo rozhodnutie Súdneho dvora zo 17. marca 2016, C-695/15 PPU, ECLI:EU:C:2016:188. Preto sa zdá, že na prípad, o ktorý ide v prejednáwanej veci, keď sa zodpovednosť z dôvodu prekročenia lehoty prenáša na iný členský štát, sa nevzťahuje znenie článku 18 ods. 2 druhého pododseku prvej vety nariadenia č. 604/2013.
- 82 Na druhej strane je v článku 18 ods. 2 druhom pododseku druhej vety nariadenia č. 604/2013 stanovené, že členské štáty (zvýraznil vnútroštátny súd; aj v anglickom, holandskom a francúzskom znení sa na tomto mieste používa množné číslo) v takých prípadoch zabezpečia, že sa posúdenie žiadosti dokončí. To vedie čiastočne k záveru, že nielen členský štát pôvodne zodpovedný za uskutočnenie konania o azyle, ale aj členský štát, ktorý sa stal zodpovedným po prenesení zodpovednosti, musí zabezpečiť, aby žiadateľ mohol v tomto členskom

štáte podať novú žiadosť o azyl, ktorá sa nepovažuje za následnú žiadosť v zmysle smernice 2013/32/EÚ.

Pozri VGH Baden-Württemberg (Vyšší správny súd spolkovej krajiny Bádensko-Württembersko), rozsudok z 29. apríla 2015, A 11 S 121/15, ECLI:DE:VGHBW:2015:0429.A11S121.15.0A, uverejnený v databáze juris, bod 37.

- 83 Vnútroštátny súd navyše poukazuje na to, že uplatnenie článku 18 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 604/2013 na prejednávajúcu vec by viedlo k výsledku, ktorý by bol pre vnútroštátny súd len ťažko pochopiteľný: Ak by žalobca podal svoju prvú žiadosť o azyl v Nemecku a konanie o azyle v jeho veci by bolo zastavené z dôvodu odstúpenia od žiadosti, nariadenie (EÚ) č. 604/2013, a teda ani jeho článok 18 ods. 2 druhý pododsek by sa neuplatnili. V dôsledku toho by sa ďalšia žiadosť o azyl musela považovať za následnú žiadosť, pokiaľ žalobca znovu začne konanie až po uplynutí deviatich mesiacov od zastavenia konania. Pri uplatnení článku 18 ods. 2 druhého pododseku na prejednávajúcu vec by sa naopak ďalšia žiadosť žalobcu o azyl považovala za prvú žiadosť, hoci jediný rozdiel medzi týmito dvoma prípadmi spočíva v tom, že v prvom prípade boli obe žiadosti o azyl podané v tom istom členskom štáte, zatiaľ čo v druhom prípade boli prvá žiadosť a ďalšia žiadosť podané v rôznych členských štátoch. Tým by sa „odmeňovali“ sekundárne pohyby. Vnútroštátnemu súdu sa to zdá byť nezlučiteľné s cieľom spoločného azylového systému (CEAS) zabrániť sekundárnym pohybom

– pozri rozsudok Súdneho dvora z 2. apríla 2019, C-582/17 a i. (H. a R.), ECLI:EU:C:2019:280, bod 77 –

84 .

85 O druhej otázke:

- 86 Vnútroštátny súd sa domnieva, že na druhú otázku treba odpovedať kladne. Ak je následná žiadosť podaná naprieč viacerými členskými štátmi prípustná podľa práva Únie, nemôže byť relevantná, či bola prvá žiadosť a ďalšia žiadosť podaná v tom istom členskom štáte alebo v rôznych členských štátoch. Z toho vyplýva, že článok 28 ods. 2 smernice 2013/32/EÚ sa uplatňuje aj na následné žiadosti podané naprieč viacerými členskými štátmi. Podľa chápania vnútroštátneho súdu nesmie prenesenie zodpovednosti za uskutočnenie konania o azyle na iný členský štát viesť k zhoršeniu procesného postavenia dotknutého žiadateľa.

Pozri BVerwG (Spolkový správny súd), rozsudok zo 14. decembra 2016, 1 C 4.16, ECLI:DE:BVerwG:2016:141216U1C4.16.0, bod 34 a nasl.

- 87 Takéto zhoršenie nie je upravené ani v nariadení (EÚ) č. 604/2013, ani v smernici 2013/32/EÚ. Z toho vyplýva, že konanie o azyle začaté na základe ďalšej žiadosti o azyl v inom členskom štáte sa má uskutočniť ako prvé konanie, ak by konanie

zastavené v pôvodne zodpovednom členskom štáte muselo pokračovať ako prvé konanie alebo by sa muselo uskutočniť ako prvé konanie.

88 O tretej otázke:

89 Vnútroštátny súd sa domnieva, že na tretiu otázku treba odpovedať kladne už len preto, aby sa pojem následná žiadosť podaná naprieč viacerými členskými štátmi uplatňoval vo všetkých členských štátoch jednotne. Z požiadaviek jednotného uplatňovania práva Únie a tiež zo zásady rovnosti vyplýva, že znenie ustanovenia práva Únie, ktoré – ako v prejednávanej veci článok 2 písm. q) a článok 33 ods. 2 písm. d) smernice 2013/32/EÚ – neobsahuje nijaký výslovný odkaz na právo členských štátov s cieľom určiť jeho zmysel a rozsah pôsobnosti, si v zásade vyžaduje v celej Európskej únii autonómny a jednotný výklad, ktorý musí zohľadňovať kontext tohto ustanovenia a cieľ sledovaný dotknutou právnou úpravou.

Pozri rozsudok Súdneho dvora z 9. septembra 2021, C-768/19, ECLI:EU:C:2021:709, bod 34 a nasl.

90 O štvrtej otázke:

91 Vnútroštátny súd sa domnieva, že na štvrtú otázku treba odpovedať v tom zmysle, že pri posudzovaní otázky, či bolo konanie o azyle, ktoré bolo predtým v inom členskom štáte zastavené, právoplatne ukončené alebo či ho možno ešte opätovne otvoriť, za rozhodujúci treba považovať okamih prenesenia zodpovednosti za uskutočnenie konania o azyle podľa nariadenia (EÚ) č. 604/2013. Vnútroštátny súd vo svojom vyjadrení k druhej otázke uviedol, že prenesenie tejto zodpovednosti na iný členský štát nesmie viesť k zhoršeniu procesného postavenia dotknutého žiadateľa. Prenesenie tejto zodpovednosti na iný členský štát by *a contrario* tiež nemalo viesť k zlepšeniu procesného postavenia dotknutého žiadateľa. Presne k tomu by však došlo, ak by sa pri posudzovaní otázky, či bolo konanie o azyle, ktoré bolo predtým v inom členskom štáte zastavené, právoplatne ukončené alebo či ho možno ešte opätovne otvoriť, považoval za rozhodujúci okamih požiadania o azyl alebo okamih podania formálnej žiadosti o azyl v ďalšom členskom štáte. V takom prípade by sa totiž neprihliadalo na rozhodnutia (ešte) zodpovedného členského štátu, ktoré tento štát [prijme] od okamihu požiadania o azyl, resp. podania formálnej žiadosti o azyl v ďalšom členskom štáte do okamihu prenesenia zodpovednosti za uskutočnenie konania o azyle na tento členský štát. O tom svedčí aj prejednávaná vec: Poľské orgány zastavili konanie o azyle týkajúce sa žalobcu v Poľsku 20. apríla 2020, teda až po okamihu, keď žalobca požiadal o azyl v Nemecku (2. marca 2020). Je pravda, že okamih zastavenia konania o azyle týkajúceho sa žalobcu v Poľsku predchádza okamihu podania formálnej žiadosti žalobcu o azyl (30. apríla 2020). Časový úsek medzi požiadanim o azyl a podaním formálnej žiadosti o azyl je však v prejednávanej veci nezvyčajne dlhý. Podľa poznatkov vnútroštátneho súdu získaných v iných konaniach o azyle, ktorými sa zaoberal, sa podanie formálnej žiadosti o azyl zvyčajne uskutočňuje v priebehu niekoľkých dní po prvom

požiadaní o azyl. Z toho vyplýva, že ak by sa za rozhodujúci považoval okamih požiadania o azyl alebo okamih podania formálnej žiadosti o azyl v ďalšom členskom štáte, v ďalšom členskom štáte by sa spravidla nemalo prihliadať na zastavenie konania v inom členskom štáte. Súdu nie je zrejmé odôvodnenie takéhoto výsledku podľa práva Únie. V tejto súvislosti treba zohľadniť, že iný členský štát sa spravidla dozvie o splnení podmienok na zastavenie konania o azyle uskutočňovaného v inom členskom štáte až prostredníctvom dožiadania o prijatie späť, ktoré podal ďalší členský štát. Vzhľadom na vzdialenosť a otvorené hranice medzi členskými štátmi totiž medzi odchodom z iného členského štátu, podaním žiadosti o azyl v ďalšom členskom štáte a podaním dožiadania o prijatie späť ďalším členským štátom spravidla uplynie len niekoľko dní.

- 92 Vyššie opísaný účinok je ešte zreteľnejší, ak iný členský štát konanie nezastaví, ale namiesto toho využije možnosť voľby, ktorú má podľa článku 28 ods. 1 prvého pododseku smernice 2013/32/EÚ, podľa ktorého môže po primeranom vecnom posúdení zamietnuť žiadosť o azyl podanú osobou, ktorá konkludentne vzala svoju žiadosť späť alebo ktorá od nej odstúpila. Ak by poľské orgány zamietli žiadosť žalobcu o azyl 5. mája 2020, t. j. približne dva týždne po doručení dožiadania o prijatie späť 20. apríla 2020, na toto rozhodnutie by sa nemuselo prihliadať, ak by sa pri posudzovaní otázky, či je konanie o azyle, ktoré bolo predtým v inom členskom štáte zastavené, právoplatne ukončené, mal za rozhodujúci považovať okamih požiadania o azyl alebo okamih podania formálnej žiadosti o azyl v ďalšom členskom štáte.
- 93 Neskorší okamih ako okamih prenesenia zodpovednosti za uskutočnenie konania o azyle by mohol byť vylúčený už preto, lebo iný členský štát v tomto okamihu už nie je zodpovedný za uskutočnenie konania o azyle. Z tohto dôvodu nie je zrejmé, prečo by rozhodnutia prijaté iným členským štátom po tomto okamihu stále mali mať vplyv na uskutočnenie konania o azyle, ktoré sa uskutočňuje v ďalšom členskom štáte. Navyše treba prihliadať na to, že ak by sa mal za rozhodujúci považovať neskorší okamih, posúdenie otázky, či možno ešte opätovne otvoriť konanie o azyle, ktoré bolo predtým v inom členskom štáte zastavené, by záviselo od okolností pripísateľných správne orgánu alebo vnútroštátnym súdom, najmä od väčšej alebo menšej rýchlosti, s akou bolo o žiadosti o azyl rozhodnuté alebo s akou sa rozhodlo o žalobe, ktorá bola podaná proti rozhodnutiu o zamietnutí takej žiadosti.

Pozri rozsudok Súdneho dvora z 9. septembra 2021, C-768/19, ECLI:EU:C:2021:709, bod 41.

[omissis] [mená sudcov, ktorí podpísali uznesenie]

[omissis] [overovacia doložka]